

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D. a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobců: **1) J. B.**, zastoupený JUDr. Josefem Skácelem, advokátem se sídlem Londýnská 55, Praha 2, **2) J. B.**, **3) PhDr. O. P.**, zastoupená JUDr. Josefem Skácelem, advokátem se sídlem Londýnská 55, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 11. 2008, č. j. 11 Ca 318/2007 - 56, o návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobců na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze výše označeným rozsudkem zamítl žalobu, jíž žalobci brojili proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2007, č. j. S-MHMP 284710/2007/OST/Če, kterým bylo ve dvou podmínkách změněno a v ostatním potvrzeno rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 5 ze dne 3. 4. 2007, č. j. OUR.Sm.p.2043-1190/06-Za-UR, kterým byla na pozemku parcelní číslo X v katastrálním území Smíchov v Praze 5 umístěna stavba označená jako „Stavební úpravy a přístavba autovýtahu činžovní vily č. p. X“.

Proti tomuto rozsudku městského soudu podali žalobci (stěžovatelé) dne 14. 1. 2009 kasační stížnost, v níž současně požádali, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Žádost přitom odůvodnili tím, že mají za to, že pokud bude na základě předmětného územního rozhodnutí vydáno stavební povolení a započato s realizací stavby, účinky této realizace na území i životní prostředí budou nezvratné a pro rezidenty budou znamenat nenahraditelnou újmu. Do území totiž již bude zasaženo, a to i v případě, že by soudem byla následně konstatována nezákonnost napadeného rozhodnutí. Rozpor s veřejným zájmem nelze shledat, stejně tak jako se přiznání odkladného účinku nepřiměřeným způsobem nedotkne nabytých práv třetích osob. Stěžovatelé dodávají, že na základě rozhodnutí o umístění stavby lze požádat o vydání stavebního povolení a jakmile by k tomu došlo, mohlo by být započato s realizací stavby, což by mělo nezvratné

důsledky jak na dotčené území tak na stěžovatele samotné – právě tato skutečnost představuje zákonem požadovanou nenahraditelnou újmu. V následném stavebním řízení by již nebyly posuzovány stejné otázky, které je třeba posuzovat v územním řízení, nebyla by v něm brána v potaz všechna práva stěžovatelů, která jsou brána v potaz v územním řízení. Odkladný účinek je třeba kasační stížnosti přiznat proto, aby nemohlo být vydáno stavební povolení a nemohlo být započato se stavbou samotnou, neboť její účinky na území by byly nezvratné a újma pro stěžovatele nenahraditelná.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.) nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však na návrh stěžovatele přiznává, jsou-li k tomu splněny zákonné předpoklady. Ty definuje pro odkladný účinek žaloby i kasační stížnosti § 73 odst. 2 s. ř. s., podle něhož je k přiznání odkladného účinku třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele (resp. žalobce) nenahraditelnou újmu a zároveň přiznání odkladného účinku se nesmí dotknout nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a nesmí být v rozporu s veřejným zájmem. Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tedy očekává v první řadě tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nenahraditelná újma, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její nenahraditelnost. Stěžovatelé však svůj návrh odůvodnili pouze shora uvedenými tvrzeními, aniž by skutečně doložili vznik nenahraditelné újmy.

Vylíčení podstatných skutečností o této nenahraditelné újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatelé v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu obávají, by pro ně byl zcela zásadním a nezhojitelným zásahem (např. trvalé poškození zdraví, nemožnost zajišťovat potřeby své a osob, které jsou odkázány na jejich péči apod.). Takové skutečnosti však stěžovatelé nepředestřeli.

Je také třeba říci, že právní následky nastaly pro stěžovatele již okamžikem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí žalovaného, přičemž žaloba proti rozhodnutí správního orgánu obecně nemá (až na zákonem stanovené výjimky) odkladný účinek (§ 73 odst. 1 s. ř. s.). Stěžovatelé sice přiznání odkladného účinku žalobě navrhli, městský soud však tento návrh usnesením ze dne 14. 5. 2008, č. j. 11 Ca 318/2007 - 36, zamítl, přičemž mj. uvedl, že povaha rozhodnutí o umístění stavby obecně vylučuje možnost přivodit újmu, kterou by bylo možné kvalifikovat jako nenahraditelnou, neboť toto rozhodnutí ještě potenciálnímu stavebníkovi nezakládá subjektivní právo stavět. Oprávnění stavebníka uskutečnit konkrétní stavbu na konkrétním místě a za určitých podmínek je zřízeno až pravomocným stavebním rozhodnutím.

Nejvyšší správní soud by přesto za výjimečných okolností mohl vztáhnout odkladný účinek kasační stížnosti nejen na kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu, ale i na žalobou napadené rozhodnutí správního orgánu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS), v daném případě však pro takový krok neshledal jakýkoliv důvod. Stěžovateli uváděné nepříznivé následky nelze kvalitativně podřadit pod pojem nenahraditelná újma dle § 73 odst. 2 s. ř. s. Možnost závažného ohrožení např. svého zdraví či nevratné poškození hodnoty svého majetku stěžovatelé neprokázali, pouze některé z těchto následků v obecné rovině zmiňovali.

Nadto, jak bylo opakovaně judikováno, povaha napadeného rozhodnutí o umístění stavby může většinou jen stěží přivodit újmu předpokládanou v § 73 odst. 2 s. ř. s., tj. újmu, kterou by bylo možné kvalifikovat jako nenahraditelnou. Pravomocné rozhodnutí o umístění stavby nezakládá ještě potenciálnímu stavebníkovi subjektivní právo stavět. Oprávnění stavebníka uskutečnit konkrétní stavbu (příp. změnu stavby) na konkrétním místě a za určitých podmínek je konstituováno až stavebním povolením, které nabylo právní moci.

Navíc, jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 As 79/2008 - 128, publikovaného pod č. 1815/2009 Sb. NSS, pokud je územní rozhodnutí zrušeno, může být o námitkách účastníků rozhodnuto v novém územním rozhodnutí odlišně, a to i když stavba již byla na základě stavebního povolení realizována. Pokud by námitkám bylo nově vyhověno, vedlo by to buď ke stanovení nové podmínky pro umístění stavby v území, nebo v krajním případě až k zamítnutí žádosti o vydání územního rozhodnutí. Tato skutečnost pak dle okolností povede k obnově stavebního řízení, neboť se změnily podmínky pro vydání stavebního povolení, které je nutno reflektovat [§ 100 odst. 1 písm. b) správního řádu z roku 2004].

Nejvyššímu správnímu soudu nezbyvá za této situace než konstatovat, že v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podané stěžovateli proti rozsudku městského soudu neuvedli stěžovatelé žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku dovodit; proto Nejvyšší správní soud dle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. září 2009

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D.
předsedkyně senátu